

Statskassen, og Pengene i øvrigt vare opsamlede paa den Maade, som de ere, vilde saa den ærede Minister i dette Øjeblik fortrøste sig til at fremsætte her for Tinget et nyt Forslag om, at disse Penge skulde inddrages i Statskassen? Jeg ved ikke, hvad den ærede Minister vil svare dertil. Jeg vil antage, han vil svare nej. Hvis nu den ærede Minister svarer, at et saadant Forslag vilde han i dette Øjeblik ikke kunne fremsætte, tror jeg, man har et ganske godt Fingerpeg paa, hvad der er moralsk tilladeligt, og hvad der ikke er moralsk tilladeligt. Hvis den ærede Minister svarer, at det vilde han absolut gøre, naar han er bleven opmærksom paa, at disse Penge ligge der, saa er, indrømmer jeg, en videre Diskussion om dette Spørgsmaal ørkesløs, og saa kunne vi i og for sig gerne afslutte Diskussionen. Men jeg tror, at hvis den ærede Minister ikke vilde kunne fremsætte et saadant Forslag nu, har man der et Fingerpeg paa, hvorledes man i denne Sag har at forholde sig, og jeg er sikker paa, at mange ærede Medlemmer, som ikke mindre stærkt end jeg interessere sig for denne Folkeforsikring, i deres stille Sind give mig Ret. En anden Ting er det, hvor mange der vil følge mig, naar der bliver Spørgsmaal om at modsætte sig det foreliggende Forslags videre Behandling.

Finansministeren (Hage): Det ærede Medlem udtalte sin Bekymring over, at Statsanstalten skal afgive 11 Mill. Kr., for at Statskassen skal formøble dem. Jeg kan berolige det ærede Medlem. Disse 11 Mill. Kr. ville ikke blive formøblede. De blive efter min Tanke lagte hen i en Fond med det Formaal, at blive bevarede. Mod denne Fond havde det ærede Medlem ved Sagens 1ste Behandling mange Indvendinger at gøre, og hvis Tinget vilde følge ham og inddrage disse 11 Mill. Kr. i Statskassen uden at lægge dem hen i en særlig Fond, vilde man kunne tale om, at Pengene bleve formøblede. Men Hensigten er tværtimod, at de skulle holdes sammen til Fyldestgørelse af visse bestemte sociale Formaal i Fremtiden. Det ærede Medlem rettede dernæst til mig det Spørgsmaal, hvad jeg vilde mene i det Tilfælde, at det ikke i Loven af 1870 var udtalt, at Staten er berettiget til at inddrage i Statskassen den overflødige, opsparede Reservefond. Jeg maa tilstaa, jeg forstaar ikke dette Spørgsmaal. Hvis Loven af 1870 ikke udtrykkelig havde erklæret, at disse Penge tilkomme Staten, saa er det muligt, at der

kunde have været rejst Tvivl om Forholdets Beskaffenhed. Men nu da denne Mulighed er udelukket, ved jeg ikke, hvorledes der heraf er at drage nogen Slutning om, hvorvidt det er ret og billigt at foretage det, som Loven udtrykkelig hjemler.

De Ændringsforslag, som ere stillede af Udvalget, kan jeg tiltræde. De gaa ud paa at foretage en Ændring i de gældende Regler med Hensyn til den Bonus, der tilfalder de saakaldte opsatte Livrenter. Det maa erkendes, at paa dette Punkt ere de gældende Bonusregler maaske ikke fuldt ud fyldestgørende, og at der derfor kan være Anledning til at foretage den af Udvalget foreslaaede Ændring. Hvad angaar Spørgsmaalet om Udbetaling af Selvmorderes Livsforsikring, er det allerede nu gennemgaaende Tilfældet, at naar der ikke foreligger meget stærke Grunde for det modsatte, sker en saadan Udbetaling. Jeg har ikke noget imod, at dette fastsættes ogsaa i selve Loven.

Hvad derimod angaar de Ændringsforslag, der ere stillede af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), maa jeg fraraade dem. Ændringsforslagene Nr. 1, 2 a., b. og c. ere, saa vidt jeg kan skønne, kun af formel Natur. De gaa ud paa at foretage en anden Redaktion end den, der vil fremkomme som Følge af Udvalgets Forslag. Spørgsmaalet om redaktionelle Ændringer af denne Art vil imidlertid naturligt høre hjemme ved tredje Behandling, og det forekommer mig ikke, der er Anledning til at drøfte Ændringer af denne Art allerede nu. Ændringsforslag Nr. 2 d. gaar derimod ud paa at foretage reelle Ændringer i de gældende Regler i Loven af 18. Juni 1870 med Hensyn til den Godtgørelse, som udbetales i Tilfælde af en Forsikrings Ophævelse. Ærede Medlemmer ville sikkert af Forslagsstillerens Motivering have faaet det Indtryk, at Spørgsmaal af en saa speciel Natur som disse umulig egne sig til en indgaaende Forhandling her i Folketinget. Jeg skal ikke opholde mig ved, at disse Spørgsmaal i Virkeligheden ligge ved Siden af eller ganske uden for det, som Lovforslaget omhandler. Lovforslaget gaar ud paa at fastsætte, at et vist Beløb skal overgaa til Statskassen, og i Forbindelse hermed regulere Bestemmelserne om Udbetaling af Bonus. Men det gaar ikke ud paa at fastsætte ny gennemgribende Ændringer i Reglerne for Livsforsikringsanstaltens Virksomhed i det hele. Hvis der overhovedet i saa Henseende skulde være Anledning til at vedtage noget nyt, siger det sig selv,